

S. Christensen, Fjord, S. S. Christensen, S. Pedersen, Rjar, Albertsen, Mugaard, Heide, H. Hansen, N. P. Hansen, Naberger, Holm og Fischer.

Ved den derpaa foretagne Stemmegivning afgaves der 74 Stemmesedler, og da der skulde vælges 5 Medlemmer var det Forholdstal, der udfordredes, altsaa 14. Valgte bleve kun følgende fire Medlemmer: S. A. Hansen, Klein, Suel og Fischer (E. Nimestad havde 10, Alberti 5, Termanen 2 og Liebe 1 Stemme).

Ved det derefter paa sædvanlig Maade foretagne Valg paa det manglende ene Medlem valgtes E. Nimestad med 46 af 71 afgivne gyldige Stemmer. (Alberti 21 St.)

Den næste Sag paa Dagsordenen var: Første Behandling af: „Udkast til Lov om Forandring i Loven af 19de Februar 1861 angaaende en Omordning af de communale Skatter i Kjøbenhavn.“ (Lovudkastet findes i Tillæg A Sp. 1421 fl.)

E. Nimestad: Til de 3 Paragrapher, som findes i „Udkast til Lov om Forandring i Loven af 19de Februar 1861 angaaende en Omordning af de communale Skatter i Kjøbenhavn“, har jeg kun een Bemærkning at gjøre, medens jeg derimod maa gjøre mange Bemærkninger med Hensyn til hvad der ikke findes i dette Lovudkast. Naar den Tid, inden hvilken man skal angive sine Indtægter, i § 1 bestemmes til 31te Januar, istedetfor som tidligere den 1ste Marts, skal jeg gjøre opmærksom paa, at det, saafremt man tilsigter at faae større Sikkerhed i Angivelsen, vistnok var rigtigere i alt Fald at beholde den tidligere Bestemmelse; thi de større Skatteydere, navnlig de store Handlende, og man kan tilføie de store Industridrivende, have ikke affluttet deres Beregning over det foregaaende Aar før langt hen i Februar. Man vil let indsee, at de store Handlende, som skulde have Conto-Couranter sendte til og fra deres Forbindelser i Ind- og Udlandet, som skulde have deres Pakhuse og Varebeholdninger eftersete osv., ville have Vanskelighed ved at faae dette endt til den 31te Ja-

nuar; men er det saa, vilde deres Angivelser, naar de skulde indsendes til den nævnte Dag, aldrig blive saa sikre, som naar de fik Lov til at opsætte dem, indtil de havde opgjort den endelige Beregning. Jeg skal derfor henstille til den høitærede Minister og det høitærede Thing, om det ikke maatte være rettest i saa Henseende at lade det forblive ved hvad der nu er gjældende. I Slutningen af Loven af 19de Februar 1861 bestemmes det, at §§ 2, 3 og 11 inden Udgangen af 1864 skulde revideres; det gjælder naturligtvis om de andre Paragrapher, som om alle, at de kunne revideres, men der er foreskrevet, at disse skulde revideres. Der har da ogsaa fundet en Revision Sted, idet Kjøbenhavns Magistrat, efter Foranledning af Indenrigsministeriet, har gennemgaaet Resultaterne af de forløbne 3 Aar og derpaa forelagt Udbyttet af sin Revision for det høie Ministerium; men Magistraten og Borgerrepræsentanterne — altsaa hele Communalbestyrelsen — tilligemed Regjeringen ere, hvad vistnok ogsaa er aldeles i sin Orden med Hensyn til §§ 2 og 3 i Loven af 19de Februar 1861, komne til det Resultat, at der ikke var nogen Grund til deri fortiden at gjøre Forandring. Fremdeles ere vel Magistraten og Regjeringen, men ikke Borgerrepræsentanterne, komne til den Anskuelse, at der fortiden heller ingen Forandring bør foretages i § 11, hvilken, som bekjendt, indeholder Scalaen for Skattenedsættelsen. Denne Sag er af megen Betydning, hvilket man vil kunne se sig selv, naar man betænker, at Indkomstskatten heri Byen, der i Aaret 1861 androg 208,000 Rd., i dette Aar andrager 337,000 Rd., d. v. s., at den altsaa er stegen med over 62 pCt., og det synes mig dog at være en Undersøgelse værd, om ikke denne Forøgelse har kastet en større Byrde paa en enkelt Deel af de skatteydende Borgere, end Tilfældet burde være. Det Spørgsmaal, som naturligen her maa paatrænge sig, er, om denne Skat, som den nu er indrettet, ikke falder med for stor en Byrde paa de mindre Bemidlede. Hertil have Borgerrepræsentanterne, idet de ganske vist støtte sig til en almindelig udbredt Mening i Hovedstaden, svaret So; de have sagt, at Skatten, saaledes som den nu er indrettet, falder med